

ning, som har gjort, at jeg ikke har stillet Underingsforslag til for Diebliffet at gaa videre i denne Sag. Men efter denne Betragtning af Sagen kan jeg ikke stemme for de Forslag, som ere stillede af den ærede sidste Tale, men maa meget tilraade at stemme imod dem. Derimod har jeg stor Opfordring til at stemme for de Forslag, der ere stillede til Nedsættelse af Betalingen for Næringsbeviser, og forsaavidt ikke den høitærede Indenrigsminister skulde meget bestemt modsætte sig den Nedsættelse, som er foreslaet af de Herre i Forslaget under Nr. 1, vilde jeg helst stemme derfor; skulde derimod den høitærede Indenrigsminister udtale sig bestemt mod denne Nedsættelse, kan jeg dog ikke Andet end stemme for den anden Nedsættelse, der er bragt i Forslag, at 150 Rd. nedsættes til 100 Rd., thi derudover mener jeg dog, at man ikke i noget Tilfælde bør gaae. — Jeg har tilladt mig at stille et Forslag om at føie en ny § til efter § 3. Jeg mener nemlig, at naar man vil gaae til at fastsætte en saadan Betaling for Næringsbeviser og saadanne aarlige Afgifter med Hensyn til Brændeviinshandel, og man maa finde sig i at gaae ind derpaa, saa forsoner man sig en Deel dermed, naar de Penge, der indvindes paa denne Maade, kunne blive anvendte i det Almenes Interesse, saaledes som Bestemmelsen er med de Fattiges Kasse. Efterhaanden tror jeg, at det viser sig i vort Land, at der maa tænkes paa ganske anderledes at udvide det, man kunde kalde den private Fattigforsørgelse, ligeoverfor den officielle, at der maa kunne gjøres langt Mere i den Retning, end der hidtil er gjort. Skal Overbebyrdelse af det offentlige Fattigvesen ikke mere og mere indtræde, saa maa der ganske anderledes tænkes paa at hjælpe saadanne Familier, der ved skæregne Uheld, Sygdomstilfælde osv. maatte komme til at lide øieblikkelig Nød, ud af den saaledes tilstedeværende Forlegenhed, for at redde dem fra at komme ind under det offentlige Fattigvesen, thi de, der først engang ere komne ind under dette, ville meget vanskeligt kunne hæve sig op igjen og frigjøre sig derfra. Deres Selvstændighedsands og den Tølelse, man maa ønske, at der næres af ethvert Medlem af

Samsundet, bliver nemlig derved svækket paa en saadan Maade, at de vanskeligt ville kunne mande sig op paany. Jeg tror derfor, at det er meget rigtigt, at vi sætte os istand til omkring i Communerne at kunne anvende Mere paa at redde Familier fra at komme under Fattigvesenet, forebygge, at de komme ind under Fattigvesenet ved at hjælpe dem ud af den øieblikkelige Nød. Vi have jo de Fattiges Kasse bestaaende, men det er en almindelig Klage, at de Midler, der derigennem er at raade over, ere saa ubetydelige, at denne Indretning hidtil ikke har kunnet svare til Hensigten. Jeg har troet, at de Afgifter, som her er Tale om, vilde komme til forøget Nytte for Samsundet ved at blive anvendte paa denne Maade som Indtægt for de Fattiges Kasse i Communerne, hvor de falde. Dette er en Tanke, som jeg sikkert ikke behøver videre at udvikle, og jeg antager, at de ærede Medlemmer ville føle sig tiltalte af den. Jeg haaber derfor, at de ærede Medlemmer ville vedtage mit Forslag, som tilsigter at skaffe de Fattiges Kasse en Indtægt gennem den Afgift, her er Tale om.

Chr. Jensen: Det Underændringsforslag, som et æret Medlem og jeg have tilladt os at stille, skal jeg søge at motivere saa kort som muligt. Idet vi anerkjende den Tanke, som har gjort sig gjældende i Udvalget, nemlig at det ikke skulde være saa meget let at faae Næringsbevis til Udsalg af Brændeviin, have vi dog troet, at det er et temmeligt stærkt Forebyggelsesmiddel derimod, at Betalingen er sat til 150 Rd. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Udvalg kunde have forsonet sig med den Tanke, at Tarten er bleven vægelig for Næringsbevisers Meddelelser ligesaa vel som for den aarlige Afgift. Jeg tror, der er fuldstændig Tøie dertil, eftersom der i den Henseende er stor Forskjel paa de forskjellige Egne. Det er anerkjendt, at Brændeviin er en Nødvendighedsartikel, i alt Fald henregnes den blandt de nødvendige Artikler ligesaa vel som en heel Deel af de andre Skjoldmandsvarer, men det er ligesaa vist, at der er stor Forskjel paa Forbrugen deraf i de forskjellige Egne. I en tyndt befolklet Egn